

истрации (ἐπίδρασις) и съблзны грѣшныхъ праздниковъ называю-
 щи въ богословскы языкъ, и представляющи предъ
 принадлежатъ власть, въ Евангелскы духъ, като че, при
 осъществленіе по части на нашыты святѣйши и праведѣй-
 ши желанія, мы были длѣжни, вмѣстѣ радовати ся и бла-
 годарити, безутѣшно рыдати. Воистинѣ, предметъ сея ра-
 дости и признателности не были Патріархъ и окружаю-
 щии его Синодски членове. Но въ тѣхныты рѣцѣ лежа-
 ше и ся играеше толко годишь церковната сѣдба и миръ
 нашего народа, и мало добра отъ нихъ воля была бы до-
 ста, да бы не само желателныи миръ възстановили между
 Цариградскѣхъ дерквѣхъ и нашый народъ, но и связали его
 съ оныхъ чрезъ священный съюзъ праведны признателности.
 Ти обче, кои ежедневно укорявать Българскаго народа
 за *племенны стремленія*, и кои ежедневно проновѣдять въ
 званичны писма, какъ, и въ самото зѣтѣшно на народыты
 управленіе, православіето было *неплемянно* (ἀφροδέτιστος),
 показавъ ся толко время жестоки кѣмъ тоя народъ, и все-
 сторихъ, не да бы ся неприкосновенна сохранила Прао-
 теческата наша вѣра, многожди отъ инастранны и ино-
 вѣрны доквачена и подкочана, по да бы и самый внѣшенъ
 нашъ въ православіето животъ ся урѣждалъ вѣчно, какъ-
 та самъ Патріархъ благоволи, и по видимому и казусмо-
 му, съгласно съ Евангеліето и съ церковныты постано-
 вленія, истинно же и дѣйствително, согласно съ мірскыты
 преимущества и съ вещественныты ползы на Цариград-
 скѣхъ Патріаршіѣхъ, която за истѣхъ, съвѣмъ веществен-
 нѣ цѣль. уничтожила преди единъ вѣкъ, и самостоятельны-
 ты Българскы церкви, съ съдѣйствіето на същѣхъ полі-
 тическѣхъ власть, противу коѣхто силно ся въздига днесъ, за-
 шото дозволила правдолюбиво *составленіето на Българскѣхъ Ек-
 сархіѣхъ основанъ на постановленіята православныя церкви.* От-